

Априлъ

Отъ Мара Бѣлчева

Денътъ въ тишината се пробуди
Молитви къмъ олтара му високъ,
летятъ огромни пъстри пеперуди
и виятъ се надъ златния потокъ.

А черни върхъ отсреща руменѣ,
топи се на зората въвъ дъхътъ.
криле отърсили пѣтлитѣ пѣятъ,
априлъ се е възмогналъ на върхътъ!

Съ чистъ детински погледъ той поглежда,
усмихва се на птички, дървеса,
очи му — животворнитѣ надежди
въ мъртвилото възкръсватъ чудеса.

Работникът Април, въ зоритѣ ранни,
оре земята съ бързи плугове,
примамя пжпчици на будни грани,
на служба въ храма птицитѣ зове.

